

[Undervisningsministeren.]

giske Spørgsmaal. Jeg priser dette Initiativ og den friske Maade, det ærede Medlem har taget dette paa, saa meget mere som jeg lige for Tiden har haft en Sag til Behandling i Landstinget; som dog vist nu er passeret det høje Ting, og som drejede sig om en Bemyndigelse til at anstille Forsøgsundervisning ved vore Seminarier. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at var det milde Vinde, der her i Salen blæste omkring Reformtankerne, saa var det en temmelig frostpræget Luft; som gjorde sig gældende i Landstinget, saa snart det overhovedet viste sig, at der skulde kunne blive Mulighed for, at en Seminarist gik ud fra et Seminarium med en Karakter, der ikke var fremgaaet autoritativt af en Eksamen og med en medvirkende Censor. Den Tanke forskrækkede Landstinget i den Grad, at man aftvang mig en Haandfæstning paa, at jeg ganske vist kunde faa Lov til at anstille Forsøg vedrørende Seminarieundervisningen og følge den friske pædagogiske Retning, der er kommet frem efter den sidste store Krig, men at det under alle Omstændigheder skulde være saadan, at Karakteren kun kunde fremgaa af en lovmæssig Prøve af en eller anden Art. Jeg har vel nok som Undervisningsminister Lov til at sige, at naar man har maattet føre en temmelig voldsom Kamp for at naa det Resultat vedrørende det, der er Grundlaget for det altsammen, naar det er Folkeskolen; vi taler om, nemlig selve Lærernes Uddannelse, er det ganske ejendommeligt her i Tinget at møde et saadant Forslag til Beslutning fra et Medlem af Venstre og med en saa veltalende og dygtig Ordfører, som det ærede Medlem har vist sig at være for det friskeste og frejdigste pædagogiske Initiativ. Det takker jeg for, og jeg maa udtale min Beundring for den Interesse, det ærede Medlem dermed har vist for de Reformen inden for Skolen, som jeg baade finder paakrævede og afgørende for Skolens Fremtid.

Men det ærede Medlem maa undskylde mig, jeg kan ikke undlade at stille det Spørgsmaal, efter at det ærede Medlemme Parti, Venstre, har haft Regeringen i dette Land i to Aar, og efter at vi har haft en Venstreminister som Undervisningsminister, hvorfor Partiet ikke da gennem Rigsdagsgruppen har presset paa, er blevet ved med at gaa løs paa Spørgsmaalet og har faaet min Forgænger til at nedsætte en saadan Kommission. Over for ham vilde det ærede Medlem ikke have valgt den Vej uden at have talt med ham at stille Forslag til Beslutning i Folketinget. Det ærede Medlem havde simpelthen kun behøvet gennem sin Rigs-

dagsgruppe og med Bistand af de talrige, som har støttet Forslaget her, at faa Venstres Minister til at nedsætte en Kommission.

Men jeg vil gerne i Forbindelse med dette Spørgsmaal om Venstres Indsats stille det ærede Medlem ogsaa det Spørgsmaal, om det ærede Medlem har fulgt hele denne Sag, som blev rejst af Venstre, da Hr. Byskov var Undervisningsminister, gennem den Kommission eller det Udvalg, som blev nedsat i 1928 efter et Kommissorium, givet af Venstre, og som faktisk behandlede hele det Spørgsmaal, som det ærede Medlem var inde paa her i Dag, men ganske vist ud fra et Kommissorium, som ikke helt lignede det, det ærede Medlem nu forfægter. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne vedrørende det Udvalg, som Byskov nedsatte, læse det væsentlige Stykke af Kommissoriet op; der blev nemlig givet Udvalget den Opgave at lave en Nyordning paa følgende skolemæssige Grundlag — saa citerer jeg:

„Den egentlige Eksamensskole bestaar dels af et fireaarigt Gymnasium, dels af en toaarig Realskole, og begge disse Afdelingers første Klasse optager normalt Eleven i 14 Aars Alderen paa Grundlag af en Optagelsesprøve, ved hvilken Kravene med Hensyn til tidligere erhvervede Skolekundskaber er ensartede i de to Afdelinger.“

Og saa kommer der noget meget væsentligt for denne Optagelsesprøve til det 4-aarige Gymnasium og den 2-aarige Realskole. Jeg citerer videre:

„Disse Krav, hvis Formuleringer man overlader til det nedenfor nævnte Udvalg, maa gaa ud over, hvad der kan præsteres ved Udgangen af den almindelige Folkeskole, og den forberedende Undervisning til Optagelsen maa gives i en Forskole, selvstændig eller i Tilslutning til Folkeskolen.“

Det var det Kommissorium, Venstre i 1928 gav. Jeg skal ikke nægte, at det var et fuldkomment Brud med 1903-Ordningen; det var en Opfordring til Indførelse af Eksamensskolen med Adskillelse fra den almindelige Folkeskole, saaledes at Kommissoriet, saa vidt jeg kunde forstaa af det, som det ærede Medlem fremsatte nu, er i fuldkommen Strid med hendes Tanke. Jeg kan godt forstaa, at Betænkningen, da den blev afgivet i 1930 af dette Udvalg, af den daværende socialdemokratiske Undervisningsminister Borgbjerg blev lagt til Side, idet han efter Overvejelse mente, at man maatte staa fast ved 1903-Ordningens Grundtræk, og idet hans Bestræbelser gik ud paa to Ting: en